YÖN TUMMAN AAMU KIRKASTAA (Säv. Ahti Nikkonen, san. Arja Salkamo)

Et tiennyt, että väärin voi toista rakastaa ja sinun tuntees voima vain mua ahdistaa. En ollut silloin valmis niin suureen tunteeseen siks' läksin, että sydämein vois päästä vapauteen.

Ei mikään pysy ennallaan meri muokkaa rantojaan. Ei samaan virtaan uudestaan pysty enää astumaan.

Ei mikään pysy ennallaan luo puro uutta uomassaan Veden voima kiven kovertaa yön tumman aamu kirkastaa.

Niin särjin sydämes' sun, oon vapaa kulkemaan vaan nyt mä oisin valmis sun tuntees jakamaan. En palata voi entiseen, et ole vierelläin myös sinä olet muuttunut, ja jatkat eteenpäin

Ei mikään pysy ennallaan meri muokkaa rantojaan ei samaan virtaan uudestaan pysty enää astumaan

Ei mikään pysy ennallaan luo puro uutta uomassaan veden voima kiven kovertaa yön tumman aamu kirkastaa

Instrusoolo

Se sattui minuun niin kuin sua ensin satutin ja menetyksen kivun näin tunsin minäkin. Sä annoit mulle tuskan, siks' ehjempi nyt oon tien uuden mulle näytit, se tie on aurinkoon.

Ei mikään pysy ennallaan meri muokkaa rantojaan ei samaan virtaan uudestaan pysty enää astumaan

Ei mikään pysy ennallaan luo puro uutta uomassaan veden voima kiven kovertaa yön tumman aamu kirkastaa yön tumman aamu kirkastaa,